

[Fogh Rasmussen]

sig selv; vi er tilfreds med det princip, der ligger bag ved en sådan øremærkning af indtægter.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er ligesom den socialdemokratiske ordfører noget forundret over, at vi lige pludselig skal til at diskutere skat med socialministeren. Som det fremgår, har SF valgt at bruge en af de sædvanlige skattepolitiske ordførere til denne debat, men regeringen har altså valgt at lade sig repræsentere af socialministeren. Det må vi jo så tage til følge.

Jeg skal ikke gøre debatten lang, men blot kort nævne, hvad jeg sagde under skattedebatten: at vi selvfølgelig vender os mod denne forhøjelse. Der er formelt tale om en proportional skat, dvs. en skat, der opkræves med samme procent af alle indkomster. Reelt er der tale om en regressiv skat på grund af udhulingen af de store indkomster, som fradragene giver, dvs. en skat, der hviler tungest på de mindste indkomster.

Jeg skal også vende mig mod den paragraf, som tillader regeringen at forhøje skattetrykket uden om folketetinget. Jeg synes, det er forbløffende, at regeringen vil foreslå noget sådant. Det er nu ikke særlig præcist formuleret. Der står, at der skal opkræves beløb, der dækker, og så skal resten – forskellen – i øvrigt overføres til statskassen. Det giver jo vide muligheder for at opkræve et for stort beløb.

Det er nu ikke hovedpointen. Det vigtigste er, at det samlede skattetryk og dets fordeling på indkomstgrupper naturligvis skal diskuteres og vedtages her i tinget og ikke fastsættes af én eller flere ministre. Jeg går da ud fra, at Hørups gamle parti er enig i dette synspunkt.

I øvrigt skal jeg sige til hr. Fogh Rasmussen, at jeg er opmærksom på, at regeringen er begyndt i stigende grad at sammenligne statsbudgettet med et husholdningsbudget, men nu går så vidt, at den ligefrem går over til øget brug af cigarkassesystemet. Det synes jeg er at gå noget videre, end vi er vant til.

Stubkjær Pedersen (CD):

Der er ikke grund til at lægge skjul på noget som helst i denne sag. Den er helt klart indlysende. Dette drejer sig om at få en for-

bedring på statsfinanserne på 2,1 mia kr. i 1984. Forslaget er altså et led i den generelle økonomiske genopretningspolitik, som regeringen fører. Det er et led i den kæde, der skal forsøge at trække dette land op ad bakke igen. Det er et led i den kæde, som hele åbningsdebatten – i hvert fald fra regeringspartierne side og statsministerens åbningstale – drejede sig om, nemlig at komme det største problem, vi har, arbejdsløsheden, til livs. Det skal derved blive muligt at få underskuddet væk i statshusholdningen, på balancen over for udlandet og få skub i investeringerne i erhvervslivet, sådan at vi kan komme arbejdsløsheden til livs. Det er altså en helt nødvendig budgetforbedring.

Jeg lagde da også mærke til, at socialdemokratiet ikke var absolut afvisende her. Man kunne ønske sig, at socialdemokratiet var med på normal vis om udskrivningsloven.

Men man afviste det ikke, og det kan jeg egentlig godt forstå. Det ville nok også være dumt. Kigger vi lidt på debatten i går, nu, da vi er kommet over den, var det egentlig noget meget, meget spændende, der skete. Der skete det, at før debatten rigtig kom i gang, fremsatte socialdemokratiet et dagsordensforslag, som bare afviste en stribe budgetforbedringer, sagde nej til en stribe ting uden at komme med noget som helst andet i stedet.

Men efterhånden som debatten skred frem og socialdemokratiet fik det ene argument efter det andet, masser af tal fra både statsministeren og økonomiministeren og regeringens ordførere, gik det op for socialdemokratiet, at det måske alligevel var nødvendigt med budgetforbedringer, og i slutningen af debatten fremsatte socialdemokratiet et nyt dagsordensforslag, som sagde, at man kunne tilslutte sig de nødvendige budgetforbedringer på de og de betingelser. Netop socialdemokratiet gik i går meget op i fortolkninger af dagsordensforslag, specielt de radikales hr. Niels Helveg Petersens fortolkning.

Hvad var fortolkningen af »de nødvendige budgetforbedringer«? Det var nøjagtig det samme mål, som regeringen havde sat sig i sit finanslovsforslag. Sådant fortolkede hr. Niels Helveg Petersen ordet budgetforbedringer.

Socialdemokratiet forsøgte at lave en dagsorden, som 100 pct. skulle dække den fortolkning, hr. Niels Helveg Petersen gav i går